

جاذبه‌های دیدنی استان کرمان از قلعه‌های قدیمی تا دریاچه‌های آینه‌ای در دل کویر

کشیت بی نظیر است و در بهار زیباتر

آوازه منطقه «کشیت» در استان کرمان، به دلیل قلعه و روستای کهنی است که به ثبت ملی رسیده است. **مرجان قندی** / استان کرمان، مناطقی کم نظیر و گاه بی نظیر در حوزه گردشگری دارد. از طبیعت شگفت‌انگیز تا اقلیم‌های مختلف و تا آثار باستانی و تاریخی را می‌شود در این استان دید. در جای‌جای استان کرمان بناهای تاریخی زیادی دیده می‌شود که مربوط به دوره‌های مختلف است. بناهایی که گویای اهمیت کرمان در طول تاریخ و نقش این خطه در توسعه تمدن‌های مختلف است.

باز هم بی اخلاقی در گردشگری

برخی از گردشگران نابلد و نامستول با خودروشان وارد این دریاچه می‌شوند و خط عمیق چرخ‌هایشان روی سطح دریاچه می‌ماند و زیبایی شگفت‌انگیز آن را می‌گیرد.

زیبایی‌های دره سرسبز کشیت در دل کویر

«کشیت» در جای دور و بکری از استان کرمان قرار دارد. آوازه این منطقه به دلیل قلعه و روستای کهنی است که به ثبت ملی رسیده است. در همه فصول هوای این منطقه مطبوع و گاهی گرم است. بنابراین بهترین زمان برای سفر به کشیت وقتی است که هوا خنک باشد. کشیت به جز روستا و قلعه جاذبه‌های با ارزش دیگری هم دارد از جمله دره و آبشار. دره‌ای که در قلب بیابانی خشک به زیباترین شکل ممکن ایجاد شده است. برای رسیدن به این دره زیبا باید به منتهی‌الیه جنوب شرقی شهرستان کرمان، در ۴۰ کیلومتری جنوب شرقی شهرستان شهداد و در بخش گلباف بروید. بعد از عبور از کلوتهای بی آب و علف به دره کشیت می‌رسید. در این دره یک آبشار بسیار زیبا هم وجود دارد که برای دیدنش باید حدود ۳ کیلومتر پیاده‌روی

کنید. دلیل زندگی در حاشیه این دره که در بیابان لوت قرار دارد، آبی است که از دل زمین بیرون زده است. در این دره تعداد زیادی چشمه آب شیرین وجود دارد. شاید باورش سخت باشد که در دل کویر بی آب و علف چنین دره سرسبز و زیبایی باعث شده یک اکوسیستم بی‌نظیر به وجود بیاید. دورتا دور این دره تا چشم کار می‌کند، دشت و کوه است. آب‌های رشته‌کوه‌های گلباف و دوردست‌ها در زیر زمین در جریان است تا وقتی که به چین خوردگی‌های کشیت می‌رسد. از اینجا به بعد آب توان عبور از بستر سنگ‌های دره کشیت را ندارد و از اینجا به بعد از سطح زمین بیرون می‌زند و به سمت بالا هدایت می‌شود. این زندگی و آبادانی، سرسبزی و حیات وحشی که اینجا وجود دارد، مدیون همین آب است.

بی‌اعتنائی به گنجی با ارزش

با اینکه تمام روستا و قلعه قابل بازسازی و مرمت است اما این دارایی با ارزش به پاتوقی برای برخی تبدیل شده و حتی با خوردن به داخل آن رفت و آمد می‌کنند. در قسمت‌هایی از قلعه آثاری از کندن زمین و تخریب برخی بناها توسط سودجویانی که به دنبال گنج بودند، خودنمایی می‌کند. در صورتی که گنج واقعی همین باقیمانده‌های قلعه کشیت است. این قلعه باستانی هم مثل تمام بناهای ثبت شده و ثبت نشده تاریخی کشورمان بخشی از هویت ملی و یکی از نمادهای فرهنگ و تمدن کهن ایران است. اما با وجود این زیبایی و ارزش به حال خود رها شده و در حال نابودی است. اگر سرمایه‌گذاری بیاید و خانه‌های روستا را احیا و امکانات گردشگری را فراهم کند، قطعاً گردشگری این منطقه رونق می‌گیرد.

دریاچه مخرکه که به نام دریاچه چاه زنگار هم شناخته می‌شود روی سطح صاف و مسطح یک نمک‌زار قرار گرفته است. همزمان با بارش‌های فصلی و جاری شدن رودخانه حبیب‌الله خانی، لایه نازکی از آب روی این نمک‌زار سفید و درخشان را می‌گیرد که دقیقاً مثل یک آینه عمل می‌کند. پس از بارندگی‌های موسمی این آب‌های کم عمق دوباره تبخیر می‌شوند و باز هم به یک شورزار خشک و بی آب و علف تبدیل می‌شود. در طول سال فقط چند بار می‌شود این زیبایی بکر و شگفت‌انگیز را دید که بهترین فصل، همین فصل بهار است. دریاچه در طول روز بسیار زیباست اما این زیبایی در هنگام غروب خورشید صدچندان می‌شود. به طوری که هر بیننده‌ای را در زیبایی‌اش غرق می‌کند.

دریاچه آینه‌ای مخرکه نگین کویر مرکزی ایران

برای دیدن دریاچه مخرکه باید به شهر بابک بروید. شهر بابک یکی از شهرهای کهن و باستانی کرمان به شمار می‌آید که گفته می‌شود قدمتش به دوره اردشیر بابکان برمی‌گردد و جاذبه‌ای بی‌نظیر یعنی دریاچه آینه‌ای مخرکه را در خود جا داده است. همین که چشم‌تان به دریاچه بیفتد شاید اولین چیزی که به ذهن‌تان برسد، این شعر زیبا باشد: «به سراغ من اگر می‌آید نرم و آهسته بیایید... مبادا که ترک بردارد چینی نازک تنهایی من». این دریاچه منحصربه‌فرد مثل نگینی در دل کویر خشک مرکزی ایران می‌درخشد. دریاچه مخرکه در یک دشت وسیع قرار گرفته و پهنه وسیعی به حدود ۲۵ کیلومترمربع را به خودش اختصاص داده است. این دریاچه که یکی از جاذبه‌های طبیعی استان کرمان محسوب می‌شود در واقع یک دریاچه نمک کم عمق است. بازتاب آسمان در آب دریاچه آنقدر شفاف و واضح است که انگار آسمان را در آغوش گرفته است.

«ماهی درمانی» در آبشار کشیت!

به گفته مردم محلی این منطقه، دره کشیت سه نوع آب دارد: آب سرد، آب گرم و آب ولرم. آب آبشار کشیت ولرم روبه گرم است. برای همین اینجا می‌توانید تنی به آب بزیند. البته خوب است بدانید داخل حوضی که پایین آن تشکیل شده پر از ماهی است. ماهی‌هایی که عاشق پا هستند! وقتی پاهایتان را داخل آب بگذارید، به سرعت به سمت پاهای می‌آیند و به کف پا ضربه می‌زنند و از سلول‌های مرده تغذیه می‌کنند. در بعضی از کشورها از این ماهی‌ها به‌عنوان «ماهی درمانی» استفاده می‌شود. این ماهی‌ها پوست‌های مرده پا را جدا می‌کنند و باعث می‌شوند پا نفس بکشد.

دره‌ای پاک از زباله

یکی دیگر از لذت‌های دیدن این دره این است که هیچ زباله‌ای اینجا نمی‌بینید. خوشبختانه مردم محلی و گردشگران تاکنون در حفظ زیبایی‌های محیط زیست منطقه موفق بوده‌اند. اگر این روند ادامه داشته باشد، در سال‌های بعد هم هر زمان گردشگری به این منطقه سفر کند، حتماً به اندازه گردشگرانی که اینجا را به این تمیزی دیده‌اند لذت خواهد برد.

روستای کشیت آخرین آبادی مشرف به بیابان لوت

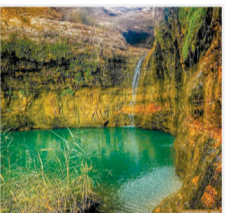
نام روستای کشیت از کشت و زرع گرفته شده و به معنای جایی است که زراعت خوبی در آن برقرار است. قلعه کشیت در کنار دره و روستای باستانی کشیت بنا شده است. روستای کشیت آخرین آبادی مشرف به بیابان لوت است. خانه‌های روستایی کشیت همه بسیار کهن هستند و همه با مصالح سنتی از خشت و گل و شاخه و تنه نخل ساخته شده‌اند. بعد از ورود به این روستا احتمالاً با خودتان خواهید گفت که یکی از بی‌نظیرترین چشم‌اندازهای روستایی است که تا به حال در عمرتان دیده‌اید، اینجا است. دلیل پیدایش این چشم‌انداز چشمه کشیت در دره کشیت و روستایی است که در مجاورت قلعه قرار دارد. نکته جذاب پیوند آب شیرین دره و قلعه است؛ لوله‌کشی آب در دل کوه با ساروج انجام شده که تا روستا و خود قلعه کشیت ادامه دارد. باید به نیاکانمان افتخار کنیم که در چند هزار سال پیش سیستم لوله‌کشی با ساروج را به وجود آورده‌اند.

معماری کشیت، الگوی ارگ بم و راین

مردم محلی درباره قلعه کشیت افسانه‌های زیادی می‌گویند؛ معماری اینجا خیلی شبیه به ارگ بم و راین است و بسیاری بر این باورند که این دو ارگ تکامل یافته این بنای یکپارچه و زیباست. قلعه کشیت تا حدود ۴۰ سال پیش دارای سکنه بود. اما پس از زلزله سال ۱۳۶۰ ساکنانش این قلعه را ترک و به مناطق قابل سکونت کوچ کردند. با گشتی در آن متوجه می‌شوید که همه چیز قلعه حساب شده بوده و زیبایی‌شناسی در کنار موارد فنی و اصولی به بهترین شکل ممکن دیده شده است. قلعه و روستای کشیت روی بلندی و یک تپه قرار دارد. ده‌ها دستکند در این روستا وجود دارد که جنس داخل آن‌ها بخشی از سنگ و بخشی خاک فشرده و بسیار محکم است. برای هر گردشگری اقامت داخل این دستکندها می‌تواند منحصر به فرد باشد؛ به شرطی که داخلش تمیز و برای پذیرایی از گردشگران آماده شود. برخی از خانه‌های این روستا هم کاملاً سالم مانده است. دیواره تمام خانه‌های قلعه و روستای کشیت حدود یک متر ضخامت دارد. ملاتی که داخل این دیوارها استفاده شده طوری است که خانه‌ها در تابستان خنک باشد و در زمستان گرم. سقف برخی خانه‌ها در این روستا و قلعه به دلیل مقاومت بیشتر و گردش هوا و همچنین به خاطر مناسب کردن دمای داخل خانه‌ها در فصل‌های مختلف سال به شکل گنبدی ساخته شده و زیبایی معماری را دوچندان کرده است. خانه‌های روستایی هم مثل دستکندها که سالم مانده اند کاملاً پتانسیل این را دارند که به اقامتگاه‌های بومگردی تبدیل شوند.

بهترین زمان برای سفر به کشیت وقتی است که هوا خنک باشد. کشیت به جز روستا و قلعه جاذبه‌های با ارزش دیگری هم دارد. از جمله دره و آبشار. دره‌ای که در قلب بیابانی خشک به زیباترین شکل ممکن ایجاد شده است

سنگی که از آسمان افتاده!

از دیگر جاذبه‌های این روستا سنگ بزرگی است که وسط آن قرار گرفته. مردم کشیت بر این باورند که این سنگ از آسمان افتاده! چون این سنگ آنقدر بزرگ است که کسی توان حملش را ندارد و سیله‌ای هم برای حمل و گذاشتن آن درست وسط روستا نبوده!

دشت گل بابونه

اردبیل
فاصله از تهران: ۷/۵ ساعت
آدرس: ۳۰ کیلومتری اردبیل، شهر نمین

دشت گل دریاसर

مازندران
فاصله از تهران: ۴/۵ ساعت
آدرس: تنکابن، منطقه دوهزار

بهار باید بروید اینجا!

بهار بهترین زمان برای سفرهای طبیعت‌گردی است. اردیبهشت و خرداد، وقت رفتن به دشت‌های پر از گل است. ایران تعداد زیادی دشت با حجم زیادی از گل‌های رنگی با عطر خوش دارد، بنابراین برای انتخاب مقصد سفری رؤیایی به دشت گل دست‌تان باز است. لطفاً مراقب باشید آسیب‌هایی به طبیعت وارد نشود. موقع آماده کردن وسایل سفر دوربین عکاسی را فراموش نکنید.